

Ville, og kunne de virkelig ville det? Jeg spørger Dem herom, mine Herrer? Jeg troer det ikke; jeg haaber, at Forsamlingen, selv om der skulde komme en aldeles officiel Erklæring fra Ministeriet, ikke vil gaae ind paa et Forslag, der er forbundet med saa store Betæneligheder og Farer, som det foreliggende, et Forslag, der aabner Veien for Sværtsættelse af den ester min Mening høist betænelige Plan, der indeholdes i tidligere Udtalelser af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), saadanne Udtalelser, som — jeg gjentager det — at Regjeringen uden videre skulde kunne promulgere Fællesforsamlingen. Nei, lad os ikke slutte os til den ærede Rigsdagsmand i det Forslag, han nu er kommen med. Villigt skal jeg derimod følge ham og opfordre dem til at slutte dem til ham med Hensyn til de Ytringer, som den samme ærede Rigsdagsmand, da denne Sag første Gang var for, udtalte, og udtalte efter lang og moden Overveielse; thi der var hengaaet mange Maaneder, inden den Sag var kommen for, og den ærede Rigsdagsmand havde saaledes længe forud og i Stilhed overveiet, hvorvidt han troede at turde gaae. Det var disse modne og veloverveiede Ansuelser, han dengang udtalte, da Sagen først kom for, til hvilke jeg skal henvide Dem. Lad os slutte os til disse, thi der have vi dog hans egentlige Overbeviisning om det Rette og Tilstedeliggende. Hvad han nu ytrer, det er kun Ytringer, fremkomne paa Grund af tilfældige Omstændigheder, paa Grund af Sæssionens Langvarighed, paa Grund af den Træthed, som fremkommer af langvarige Forhandlinger. Hans velbegrundede, den veloverveiede Mening, have vi derimod i hans tidligere Udtalelser. Vil derfor Rigsdagen følge den ærede Rigsdagsmand, saa følge den hans tidligere veloverveiede Udtalelser og ikke det Forslag, der pludselig er dumpet ned her ved 3die Behandling her i Salen, et Forslag, som ikke engang var (Hysen, Bravo! Meget godt!) . . (Formanden ringer.)

Formanden: Jeg skal spørge, om det er fra Tilhørerpladsen, denne Støi kommer (Stemmer: Ja!); i saa Fald forbyder jeg

den herved i Genhold til Forretningsregulativet, og hvis den nogenstinde møder igjen, lader jeg Tilhørerpladsen rømme. Jo alvorligere den Sag er, der forhandles, desto større Ro og Orden maa der herske, og jeg taaler ikke en sliq Uorden.

Monrad: Ja, dersom det Udtryk, at Forslaget er „dumpet“ ned, har fremkaldt den yttrede Meningsforffjellighed, vil jeg haabe, at Enigheden vil være let at tilvelebringe, da jeg ikke insisterer paa dette Udtryk. Det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand fremsførte i det sidste Dieblik saa siddigt, at det ikke engang, fordi Udvalget havde sluttet sine Forhandlinger og gjort sine Indstillinger, kunde komme til Forhandling, fremkom saa seent, at den ærede Rigsdagsmand, Udvalgets Ordfører, lige Dagen iforveien, det skulde til 3die Behandling, extraordinairt maatte sammenkalde Udvalget, for at det dog kunde blive bekendt dermed. Lader os ikke følge de pludselige tilfældige Indskydelse, hvorfor den ærede Rigsdagsmand undertiden, som vi vide, med alle hans fortrinlige Egenheder, let gives til Prais, men lader os følge ham paa den Wei, som han efter længe vel overveiede Udtalelser selv har betegnet. Den ærede Rigsdagsmand udtalte sig om det andet Alternativ — og det er netop det, som jeg ved mit Underændringsforslag har søgt at bringe hans Forslag tilbage til, — saaledes: „Naar den danske Rigsdag, efter at have modtaget Meddelelse af den Fællesforsamling, som Kongen ufortøvet agter allernaadigt at lade udgaae, beslutter etc., (Tscherning: Læs Parenthesen!). Ja, der staaer: „Forsamlingen vil her see, at jeg her hengiver Meget i Tillid til Kongen“. Ja det er unægteligt, her er allerede Meget hengivet „i Tillid til Kongen“; selv naar vi for vort Bedkommende forlange at blive bekendte med den, er Meget hengivet i Tillid til Kongen, men det er ogsaa den yderste Grændse, som den ærede Rigsdagsmand dengang satte for sin Tillid, for sin Hengivenhed, for sin Føielighed mod Ministeriet; denne yderste Grændse, som han da satte sig, troer jeg det vilde være urigtigt af Forsamlingen at overskride. Forsamlingen vilde, hvis den gif yderligere, fra vige alle sine tidligere